

Επιδόθηκε εν το 1...

✍

Αριθμός απόφασης: 3527/2020

Αρχικός ΜΟΝΤΑΣ Μιχαήλ
του Α.Τ. Παιανίας

Γ.Α.Κ. : 25254/16.10.2014

ΤΟ

Γραμμάτωση	18/3/20	2 ^η ΓΡΑΦΕΙΟ
Αριθμ. Πρωτοκόλλ.	3736	
Διαδικασία		
Παραπομπή		

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Τμήμα 20ο Τριμελές

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 8 Φεβρουαρίου 2019, με δικαστές τους: Αριστεά Λακουμέντα, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Μαρία Ασπασία Σίμου (εισηγήτρια), Ιωάννη Αποστολάκη, Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα τον Δημήτριο Κοντοδήμο, δικαστικό υπάλληλο,

✍
υπό
20/2
08/2/19
18/3/20

για να δικάσει την αγωγή με ημερομηνία κατάθεσης 16.10.2014,

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.", που εδρεύει στα Σπάτα Αττικής [Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών «Ελ. Βενιζέλος», Κτίριο Διοίκησης (Β 17)] και παραστάθηκε διά των πληρεξουσίων της δικηγόρων Αθηνών, Ιωσήφ Αβραμίδα και Αργύρη Νικολακάκη.

κατά του Δήμου Παιανίας, που εδρεύει στην Παιανία Αττικής και παραστάθηκε με τις κατατεθείσες στις 6.2.2019 και 1.2.2019 δηλώσεις, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., των πληρεξουσίων του δικηγόρων Αθηνών Περικλή Τσαμούλη και Αλεξάνδρας-Μαρίας Τραυλού, αντίστοιχα.

Κατά τη συζήτηση, ο διάδικος που παραστάθηκε ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, όπως το αίτημα αυτής μετατράπηκε από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων στο ακροατήριο [κατ' άρθρο 75 παρ. 3 του

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α'97) Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), η ενάγουσα εταιρεία ζητεί να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου Δήμου, με την κήρυξη της απόφασης που θα εκδοθεί προσωρινώς εκτελεστής, να της καταβάλει, νομιμοτόκως, το ποσό των 8.863.012,53 ευρώ, ως αποζημίωση, κατ' άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, για τη ζημία που υπέστη από την παράνομη, κατά τους ισχυρισμούς της, παράλειψη των οργάνων του εναγομένου να της επιστρέψουν το ανωτέρω ποσό, το οποίο αντιστοιχεί στα δημοτικά τέλη καθαριότητας και φωτισμού ετών 2010, 2011 και 2012 και ύψους 2.422.861,42, 3.215.136,98 και 3.225.014,13 ευρώ, αντίστοιχα, που κατέβαλε, κατά τους ισχυρισμούς της, αχρεωστήτως.

2. Επειδή, στο άρθρο 1 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97), Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), ορίζεται ότι : «Οι διατάξεις του Κώδικα αυτού διέπουν την εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.», στο άρθρο 2 ότι : «Η εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, εκτός εκείνων που η εκδίκασή τους έχει ανατεθεί, με ειδική διάταξη νόμου, σε άλλα διοικητικά δικαστήρια», στο άρθρο 63 ότι : «1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή. 2...» και στο άρθρο 71 ότι : «1. Αγωγή μπορεί να ασκήσει εκείνος ο οποίος έχει, κατά του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, χρηματική αξίωση από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου. 2. ...3.....4. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αγωγή είναι απαράδεκτη αν πρόκειται για αξίωση φορολογικού εν γένει περιεχομένου.».

3. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ερμηνευόμενων σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985, ΦΕΚ Α' 116) και του άρθρου 8 παρ. 4 του ν.δ/τος 4486/1965 «Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης φορολογικών και

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 131), οι οποίες, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 285 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ., εξακολουθούν να ισχύουν (βλ. ΣτΕ 834/2010 Ολομ, ΣτΕ 1980, 1762/2019, 1495/2017, 64/2016, 3363/2013, 4603/2012 κ.ά.), για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται μεταξύ φορολογούσας αρχής και φορολογουμένου, συμπεριλαμβανομένων και των διαφορών που αφορούν την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρων και τελών (βλ. ΣτΕ 2190/2014 Ολομ., 834/2010 Ολομ., ΣτΕ 1751/2017 επταμ., 1096-1110/2017 επταμ., 362/2001 επταμ.), ο φορολογούμενος δύναται να ασκήσει ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου αποκλειστικώς και μόνο το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, όχι δε και το ένδικο βοήθημα της αγωγής (βλ. ΣτΕ 1574-3/2017, 2123, 1703/2015, 3340/2010, 2950/2003), ενώ η φύση της διαφοράς και ο δικονομικός τρόπος επίλυσής της δεν μεταβάλλεται συνεπεία της τυχόν κατάθεσης αίτησης επιστροφής φόρου και απόρριψής της από τη Διοίκηση (βλ. ΣτΕ 1573-4/2017, πρβλ. ΣτΕ 2131/2016 επταμ.). Η προεκτεθείσα, δε, διάταξη του άρθρου 71 παρ. 4 του Κ.Δ.Δ., αναφερόμενη σε αξίωση φορολογικού "εν γένει" περιεχομένου καταλαμβάνει και υποθέσεις περί επιβολής δημοτικών τελών και συναφών προστίμων, τις οποίες ο νομοθέτης έχει χαρακτηρίσει ως φορολογικές διαφορές [βλ. το ν. 505/1976 (ΦΕΚ Α' 353), "περί υπαγωγής εις τα τακτικά Φορολογικά Δικαστήρια των φορολογικών διαφορών δήμων και κοινοτήτων και της μετονομασίας τούτων εις Τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια" και, ειδικότερα, το άρθρο 1 παρ. 1 αυτού], τούτο, δε, ανεξαρτήτως του κατά πόσο το τέλος το οποίο αφορούν συνιστά φόρο, ανταποδοτικό τέλος ή οικονομικό βάρος με χαρακτήρα ανταλλάγματος ή αποζημίωσης (πρβλ. ΣτΕ 761/2014 επταμ., 1980/2019).

4. Επειδή, εξάλλου, στην παράγραφο 1 του άρθρου 21 του β.δ/τος της 24.9/20.10.1958 (ΦΕΚ Α' 171), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α' 246), ορίζεται ότι : «Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητας παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητος των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου.». Περαιτέρω, στο άρθρο 22 του αυτού β.δ/τος (άρθρο 7 του ν.δ/τος 3033/1954 περί των εσόδων των δήμων και κοινοτήτων) ορίζεται ότι : «Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητος τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητος. Τα εκ του τέλους έσοδα διατίθενται αποκλειστικώς δια τας δαπάνας φωτισμού.». Τέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ Α'2), «Τα τέλη καθαριότητος και φωτισμού, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24.9/20.10.1958 (Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (Α' 246), ενοποιοούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα....». Όπως έχει κριθεί, το κατά το άρθρο 25 παρ. 12 του ν. 1828/1989 ενιαίο τέλος καθαριότητας και φωτισμού, το οποίο επιβάλλεται για παρεχόμενες από τους δήμους υπηρεσίες καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινόχρηστων εν γένει χώρων, περισυλλογής, αποκομιδής και διάθεσης απορριμμάτων και φωτισμού κοινόχρηστων των χώρων, έχει ανταποδοτικό και όχι φορολογικό χαρακτήρα, διότι εν λόγω υπηρεσίες ωφελούν προεχόντως τους εγκατεστημένους στην περιοχή του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης που βαρύνονται με την καταβολή του (βλ. ΣτΕ 60/2010 επταμ.).

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής : Βάσει της υπ' αριθμ. 212/2001

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του εναγόμενου Δήμου Παιανίας περί αναπροσαρμογής του τέλους καθαριότητας και φωτισμού, επιβλήθηκαν σε βάρος της ενάγουσας εταιρείας τέλη καθαριότητας και φωτισμού ύψους 3.215.136,89 ευρώ για καθένα από τα έτη 2010, 2011 και 2012. Κατά των εγγραφών της στους ειδικούς καταλόγους της Δ.Ε.Η. για τα ως άνω τέλη καθαριότητας και φωτισμού, η ενάγουσα άσκησε αιτήσεις αναστολής και, σε εκτέλεση των αποφάσεων που εκδόθηκαν επ' αυτών, κατέβαλε συνολικά στο Δήμο Παιανίας το ποσό των 8.863.012,53 ευρώ. Ειδικότερα : α) κατόπιν της υπ' αριθμ. 5590/2010 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (σε Συμβούλιο), με την οποία, κατά μερική παραδοχή της αίτησης αναστολής της ενάγουσας, ανεστάλη η εκτέλεση της εγγραφής της στους βεβαιωτικούς καταλόγους του Δήμου Παιανίας για τέλη καθαριότητας και φωτισμού ύψους 273.066,42 ευρώ, για το χρονικό διάστημα από 1.3.2010 έως 1.4.2010, η ενάγουσα κατέβαλε, με το υπ' αριθμ. 482011/12.4.2012 γραμμάτιο είσπραξης της Δ.Ε.Η., ποσό 2.422.861,42 ευρώ, έναντι λογαριασμού χρονικής περιόδου από 1.4.2010 έως 1.1.2011, β) κατόπιν της υπ' αριθμ. 241/2011 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 9ο ως Συμβούλιο), απορριπτικής της αίτησης αναστολής που άσκησε η ενάγουσα κατά της έγγραφης της στους ειδικούς καταλόγους της Δ.Ε.Η. για τέλη καθαριότητας και φωτισμού έτους 2011 και της υπ' αριθμ. 102/2012 απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου, απορριπτικής της αίτησης ανάκλησης που άσκησε κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 241/2011 απόφασης, η ενάγουσα κατέβαλε, με το υπ' αριθμ. 508479/15.5.2012 γραμμάτιο είσπραξης της Δ.Ε.Η., ποσό 3.215.136,98 ευρώ έναντι λογαριασμού χρονικής περιόδου από 1.1.2011 έως 1.1.2012 και γ) κατόπιν της υπ' αριθμ. 275/2012 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 3ο ως Συμβούλιο), απορριπτικής της αίτησης αναστολής που άσκησε η ενάγουσα κατά της εγγραφής της στους ειδικούς καταλόγους της Δ.Ε.Η. για τέλη καθαριότητας και φωτισμού έτους 2012, κατέβαλε, με τα υπ' αριθμ. 08540/31.12.2012, 12814/21.3.2013, 15098/17.4.2013, 18034/29.5.2013 και 19191/28.6.2013 διπλότυπα είσπραξης του Δήμου Παιανίας, συνολικό ποσό 3.225.014,13 ευρώ για τέλη καθαριότητας και φωτισμού έτους 2012. Κατά

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

των ανωτέρω εγγραφών της, για τέλη καθαριότητας και φωτισμού ετών 2010, 2011 και 2012, η ενάγουσα εταιρεία άσκησε και προσφυγές, οι οποίες έγιναν δεκτές με τις υπ' αριθμ. 3496/29.7.2013, 3495/29.7.2013 και 3497/22.7.2013 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 8ο Τριμελές), αντίστοιχα, με την αιτιολογία ότι στερούνται νομίμου ερείσματος. Κατόπιν τούτου, η ενάγουσα επέδωσε στον εναγόμενο Δήμο, στις 24.4.2014, την από 23.4.2014 εξώδικη όχληση-δήλωση, με την οποία τον κάλεσε, ενόψει των κριθέντων με τις ως άνω εφετειακές αποφάσεις, να της καταβάλει, εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών, τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα τέλη καθαριότητας και φωτισμού ετών 2010, 2011 και 2012, συνολικού ύψους 8.853.135,20 ευρώ (βλ. και την υπ' αριθμ. 7450Δ'/24.4.2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Γεώργιου Γάλαρη). Εξάλλου, αιτήσεις αναίρεσης του Δήμου Παιανίας κατά των ως άνω υπ' αριθμ. 3496, 3495 και 3497/2013 αποφάσεων απορρίφθηκαν με τις υπ' αριθμ. 392, 391 και 390/2018 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (Τμήμα Β'), αντίστοιχα.

6. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα προβάλλει ότι, συμμορφούμενη με τις αποφάσεις των δικαστηρίων επί των αιτήσεων αναστολής που είχε ασκήσει, κατέβαλε στο Δήμο Παιανίας, για τέλη καθαριότητας και φωτισμού ετών 2010, 2011 και 2012, τα ποσά των 2.422.861,42, 3.215.136,98 και 3.225.014,13 ευρώ, αντίστοιχα και, συνολικά, το ποσό των 8.863.012,53 ευρώ και ότι, παρόλο που με τις υπ' αριθμ. 3495, 3496 και 3497/2013 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οι οποίες έχουν ήδη καταστεί αμετάκλητες, ακυρώθηκαν ως μη νόμιμες οι σχετικές εγγραφές της στους ειδικούς καταλόγους της Δ.Ε.Η. για τα επίδικα τέλη καθαριότητας και φωτισμού, τα όργανα του εναγομένου αρνούνται παρανόμως να της επιστρέψουν το ανωτέρω, αχρεωστήτως καταβληθέν, ποσό των 8.863.012,53 ευρώ.

7. Επειδή, αντιθέτως, ο εναγόμενος Δήμος με την από 31.1.2019 έκθεση απόψεων του και το νομοτύπως κατατεθέν στις 12.2.2019 υπόμνημά του, προβάλλει ένταση απαραδέκτου της κρινόμενης αγωγής, κατ' άρθρο 71

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

παρ. 4 του Κ.Δ.Δ., διότι πρόκειται για αξίωση φορολογικού περιεχομένου. Επί του ισχυρισμού, δε, αυτού, η ενάγουσα, με το κατατεθέν στις 13.2.2019 υπόμνημά της, υποστηρίζει ότι δεν τίθεται ζήτημα απαραδέκτου της κρινόμενης αγωγής, διότι η παρανομία του εναγομένου, κατ' άρθρο 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, συνίσταται, εν προκειμένω, στην παράλειψη υλικής ενέργειας και, συγκεκριμένα, στην παράλειψη των οργάνων του να της επιστρέψουν το ποσό των 8.863.012,53 ευρώ που κατέβαλε για τέλη καθαριότητας και φωτισμού, δυνάμει πράξεων οι οποίες ακυρώθηκαν ως μη νόμιμες με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

8. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και ενόψει των διατάξεων που παρατέθηκαν και ερμηνεύθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας (σκ. 2 και 3), λαμβάνοντας, ιδίως, υπόψη ότι, με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα ζητεί να της καταβληθεί, ως αποζημίωση, κατ' άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, το συνολικό ποσό των 8.863.012,53 ευρώ, που κατέβαλε, αχρεωστήτως κατά τους ισχυρισμούς της, υπέρ του εναγόμενου Δήμου, για τα ανταποδοτικού χαρακτήρα (σκ. 4) τέλη καθαριότητας και φωτισμού ετών 2010, 2011 και 2012, το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπό κρίση αγωγή έχει ως αντικείμενο αξίωση φορολογικού εν γένει περιεχομένου, η οποία μπορούσε να επιδιωχθεί μόνο με την άσκηση του ένδικου βοηθήματος της προσφυγής και όχι με αγωγή και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατ' άρθρο 71 παρ. 4 του Κ.Δ.Δ..

9. Επειδή, κατ' ακολουθία, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη και να μην καταλογιστούν δικαστικά έξοδα σε βάρος της ενάγουσας λόγω μη νομίμως υποβληθέντος αιτήματος (κατ' άρθρο 275 παρ. 1 και 7, σε συνδυασμό με το άρθρο 138 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την αγωγή.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα την 1η.11.2019 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του κατά την έκτακτη δημόσια

Αριθμός απόφασης : 3527/2020

συνεδρίαση της 28.2.2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΡΙΣΤΕΑ ΛΑΧΟΥΜΕΝΤΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ-ΑΕΛΙΑ ΕΙΜΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΟΝΤΟΛΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΡΧΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΡΧΗ 10-3-2020
Παράρτημα αρ. 60 Πρωτ.

ΧΟΝΤΟΛΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ